

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/541/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112232675
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112232675.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 14. mája 2014 č. k. 5C/65/2013-53, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Oporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa o náhradu škody a nemajetkovej ujmy vo veciach vedených pod sp. zn. 5C/65/2013, sp. zn. 5C/66/2013, sp. zn. 5C/68/2013, sp. zn. 5C/71/2013, sp. zn. 5C/72/2013, sp. zn. 5C/73/2013, sp. zn. 5C/74/2013, ktoré boli spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 5C/65/2013, zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1 písm. d/, ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a) bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1, 3 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 41 ods. 2 písm. i/, § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrhy navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnenej z titulu nesprávneho úradného postupu v zmysle § 514/2003 Z. z., ktoré boli spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 5C/65/2013, nie sú dôvodné, a preto ich zamietol. Samotnému uplatneniu nároku malo predchádzať jeho predbežné prerokovanie s príslušným orgánom, teda Ministerstvom spravodlivosti SR a je nesporné, že navrhovateľ dňa 23. 04. 2012 doručil príslušnému orgánu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, i keď tieto neobsahovali zákonom predpísané náležitosti a navrhovateľ ich na výzvu odporcu nedoplnil, avšak samotné podanie týchto žiadostí a uplynutie lehoty 6 mesiacov na uspokojenie nároku na náhradu škody postačovali k tomu, aby bola splnená zákonná podmienka pre podanie návrhu na súd aj vtedy, keď lehota 6 mesiacov uplynula až po začatí súdneho konania. Odporca vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania proti nároku na náhradu škody vzniknutému pred dňom 23. 04. 2009, avšak v tomto prípade boli žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podané na súd až po tomto dátume a rozhodnutia súdu o zamietnutí žiadosti, resp. udelení poverenia, boli doručené právnomu zástupcovi oprávneného taktiež až po uvedenom dátume, preto navrhovateľovi do podania návrhu na súd neuplynula zákonná 3-ročná lehota na uplatnenie jeho nároku na náhradu škody a z toho dôvodu v konaní nebolo možné prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú odporcom. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania považoval súd nároky navrhovateľa na

náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nitra za neopodstatnené. V exekučnej veci sp. zn. 7Er/318/2010 bola dňa 10. 05. 2010 Okresnému súdu Nitra doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú žiadosť súd zamietol dňa 23. 03. 2012 po predložení dokladov oprávneným, teda rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na 312. deň od jej doručenia súdu, a nie s omeškaním viac ako 765 dní, ako uvádza navrhovateľ. V exekučnej veci sp. zn. 25Er/959/2010 bola dňa 09. 12. 2010 Okresnému súdu Nitra doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú žiadosť súd zamietol dňa 21. 02. 2011, teda rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na 74. deň od jej doručenia súdu, a nie s omeškaním viac ako 219 dní, ako uvádza navrhovateľ. V exekučnej veci sp. zn. 27Er/328/2009 bola dňa 03. 06. 2009 Okresnému súdu Nitra doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd vydal poverenie dňa 08. 06. 2009, teda súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na 5. deň od jej doručenia súdu, a nie s omeškaním viac ako 5 mesiacov, ako uvádza navrhovateľ. V exekučnej veci sp. zn. 34Er/318/2010 bola dňa 10. 05. 2010 Okresnému súdu Nitra doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú žiadosť súd zamietol po predložení dokladov dňa 17. 02. 2011, teda rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na 283. deň od jej doručenia, a nie ako uvádza navrhovateľ - s omeškaním viac ako 425 dní. V exekučnej veci sp. zn. 7Er/361/2011 bola dňa 29. 04. 2011 Okresnému súdu Nitra doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú žiadosť súd zamietol dňa 22. 03. 2012, teda rozhodol na 327. deň od jej doručenia súdu, a nie s omeškaním viac ako 382 dní, ako uvádza navrhovateľ. V exekučnej veci sp. zn. 11Er/789/2011 bola dňa 15. 08. 2011 Okresnému súdu Nitra doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú žiadosť súd zamietol dňa 17. 08. 2011, teda rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na druhý deň od jej doručenia súdu, a nie s omeškaním viac ako 95, ako uvádza navrhovateľ. V exekučnej veci sp. zn. 18Er/647/2010 bola dňa 24. 08. 2010 Okresnému súdu Nitra doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú žiadosť súd zamietol dňa 06. 04. 2011, teda rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie na 225. deň od jej doručenia súdu, a nie s omeškaním viac ako 302 dní, ako uvádza navrhovateľ. Ohľadne prípadných prietahov sa nevedeli žiadne disciplinárne konania, neriešila sa sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania. Exekučný poriadok určuje lehotu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, nie na vydanie iného rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade, ak má súd za to, že nie je zákonný dôvod na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne, pričom takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré by bola určená pätnásťdňová lehota. Pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zákonná lehota neexistuje, a teda nemožno konštatovať, že v prejednávanych vyššie uvedených veciach nebola nedodrжанá lehota na vydanie rozhodnutia, keďže zákon v čase podania návrhov na súd lehotu neurčoval. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. V postupe Okresného súdu Nitra neboli zistené žiadne pochybenia, konal riadne a bez prietahov, a preto možno konštatovať, že sa nedopustil nesprávneho úradného postupu. Vzhľadom k uvedeným konštatovaniam je zrejmé, že absentuje prvotná podmienka pre vznik zodpovednosti štátu, a to nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ktorý nesprávny úradný postup nebol v konaní preukázaný. Exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie a môže tak urobiť na návrh účastníka, ako aj bez návrhu, pričom môže exekučný titul preskúmať aj z hľadiska príslušných hmotnoprávných zákonných ustanovení, a nielen z procesného hľadiska (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 499/2010), a preto týmto postupom nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu namietanému v návrhu navrhovateľa. Súd nezistil žiadne porušenie zákona zo strany exekučného súdu a dospel k záveru, že v tomto prípade nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a tým ani k vzniku nároku navrhovateľa na náhradu škody. Je pravdou, že podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 05. 2010 bol súd povinný preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a exekučným titulom a v prípade, ak nezistil rozpor týchto písomností so zákonom, tak do 15 dní od doručenia žiadosti bol povinný písomne poveriť exekútora, aby vykonal exekúciu. Uvedená zákonná 15-dňová lehota však platí iba v prípade, ak skutočne zo strany súdu je vydané poverenie exekútorovi na vykonanie exekúcie. Počnúc od 01. 06. 2011 bolo zmenené znenie

§ 44 ods. 2 EP tak, že lehota 15 dní neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ pre prípad písomného poverenia exekútora, avšak ďalšie znenie tohto zákonného ustanovenia zostalo nezmenené s tým, že pre vydanie zamietajúceho uznesenia nebola ani po novelizácii stanovená žiadna lehota. Pokiaľ by aj nebolo možné stotožniť sa s názorom súdu pri výklade ust. § 44 ods. 2 EP s tým, že pre vydanie poverenia, ako aj pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia by mala platiť 15-dňová lehota, tak v tom prípade je potrebné poukázať na stanovisko Ústavného súdu SR, podľa ktorého samotné nedodržanie zákonom ustanovenej lehoty na rozhodnutie o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií nie je možné považovať za porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote, ale je potrebné skúmať aj objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote (nález ÚS SR sp. zn. IV.ÚS 471/2012). Podľa názoru súdu v tomto prípade existujú objektívne okolnosti, pre ktoré je možné konštatovať, že rozhodnutia súdu v hore uvedených exekučných konaniach boli vydané v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a to s poukazom na samotný postup súdu vyžadujúci zabezpečenie podkladov pre vydanie rozhodnutia, pričom je potrebné posudzovať nielen tieto okolnosti, ale z hľadiska objektívneho posúdenia aj to, aký bol v konkrétnom období nápad vecí a počet osôb vybavujúcich tento nápad v rámci exekučného oddelenia na príslušnom súde. Pri skúmaní tohto postupu bola vzatá do úvahy aj skutočnosť, že na Okresný súd Nitra v roku 2010 do oddelenia ER napadlo 14 879 vecí a v roku 2011 to bolo 21 196 vecí, z čoho v roku 2010 od spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. bolo 370 vecí a v roku 2011 230 vecí, pričom v uvedenom období tieto veci vybavovalo 6 vyšších súdnych úradníkov, a teda pri takomto nápade nie je objektívne ani možné, aby o veciach bolo rozhodované v krátkom časovom úseku. Navrhovateľovi sa nepodarilo vôbec preukázať, že by mu v súvislosti s postupom Okresného súdu Nitra v hore uvedených exekučných veciach vznikla akákoľvek škoda, či ujma. Určenie výšky majetkovej škody v žalobe nie je dôkazom o jej vzniku. V časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy dospel súd k záveru, že v prejednávanych veciach by stačilo iba prípadné konštatovanie porušenia práva a nie sú dané dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch s prihliadnutím na dôvody uvedené vyššie. Ak by aj navrhovateľovi vznikla majetková škoda a nemajetková ujma, nebola preukázaná súvislosť ich vzniku s postupom Okresného súdu Nitra v uvedených exekučných veciach. Všetky vyššie konštatované skutočnosti, a to nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, reálne nepreukázanie vzniku škody, chýbajúca príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, boli dôvodom na zamietnutie uplatnených nárokov pre ich nedôvodnosť. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že v prejednávanych veciach, ktoré boli spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 5C/65/2013 nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, a keďže zo strany navrhovateľa nebolo doložené žiadne iné rozhodnutie, ktoré by konštatovalo prieťahy v konaní, tak súd návrhy navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ ide o veci pôvodne vedené pod sp. zn. 5C/68/2013, sp. zn. 5C/73/2013, tak v týchto veciach podal navrhovateľ návrhy úplne bezdôvodne, keď z obsahu spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 27Er/328/2009 vyplýva, že bola dňa 03. 06. 2009 Okresnému súdu Nitra doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd vydal poverenie dňa 08. 06. 2009, teda súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na 5. deň od jej doručenia súdu, a nie s omeškaním viac ako 5 mesiacov, ako uvádzal navrhovateľ. V exekučnej veci sp. zn. 11Er/789/2011 bola dňa 15. 08. 2011 Okresnému súdu Nitra doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú žiadosť súd zamietol dňa 17. 08. 2011, teda rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na druhý deň od jej doručenia súdu, a nie s omeškaním viac ako 95, ako uvádza navrhovateľ. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, keď plne úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich neuplatnil a ani nepreukázal, že by mu trovy konania vznikli.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ odvolanie, odôvodniac ho tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd 1. stupňa nesprávne vec právne posúdil a neúplne zistil skutkový stav veci. Súd rozhodol v merite veci na základe "inšpirácie" novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia a takéto rozhodnutie musí byť zrušené. Súd bol viazaný ustanovením § 9 ods. 1

zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom pred prijatím zák. č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ustanovenia § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení zák. č. 412/2012 Z. z. Súd svojim rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktoré je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného. Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Súd svojimi úvahami úplne neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá je základom štandardu ochrany základných práv v Európe, teda aj práva na spravodlivý súdny proces a osobitne práva na prerokovanie veci v primeranom čase. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory. Štrasburský súd tiež uviedol, že dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovel požiadavkám článku 6 ods. 1, zahrňujúc aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednania na nariadenom odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, keď súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C 65/2013) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 1621,11 eura a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 324,22 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 7Er/318/2010.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C 66/2013) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 5554,85 eura a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 1.110,97 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 25Er/959/2010.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C 68/2013) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 275 eur, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 27Er/328/2009.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C 71/2013) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 783,70 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 34Er/318/2010.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/72/2013) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v

sume 704,41 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 7Er/361/2011.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/73/2013) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 1.134,32 eura a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 226,86 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 11Er/789/2011.

Navrhovateľ sa podaným návrhom (vedeným na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/74/2013) od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 556,89 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 18Er/647/2010.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31. 12. 2012, teda v čase, kedy malo dôjsť k spôsobeniu škody (ďalej len citovaný zákon), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ods. 2 citovaného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31. 05. 2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 citovaného zákona v znení účinnom do 31. 05. 2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31. 05. 2011 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 citovaného zákona v znení účinnom do 31. 05. 2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom od 01. 06. 2011, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 citovaného zákona v znení účinnom od 01. 06. 2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolací súd, vychádzajúc z dokazovania súdom prvého stupňa zistil, že exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 7Er/318/2010 začala spísaním návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora dňa 17. 03. 2010. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 10. 05. 2010. Exekučný súd výzvou zo dňa 13. 05. 2010 vyzval oprávneného, prostredníctvom súdneho exekútora, na predloženie listín potrebných k rozhodnutiu súdu. Na výzvu odpovedal súdny exekútor dňa 04. 06. 2010 a oprávnený dňa 08. 11. 2010. Uznesením č. k.

7Er/318/2010-17 zo dňa 23. 03. 2012 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 25Er/959/2010 začala spísaním návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora dňa 27. 09. 2010. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 09. 12. 2010. Uznesením č. k. 25Er/959/2010-9 zo dňa 21. 02. 2011 exekučný súd žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a následne uznesením zo dňa 16. 05. 2013, právoplatným dňa 08. 11. 2013 č. k. 25Er/959/2010-18 exekučné konanie zastavil.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 27Er/328/2009 začala doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 25. 05. 2009. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 03. 06. 2009. Poverením č. 5403 052550 zo dňa 08. 06. 2009 exekučný súd poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 34Er/318/2010 začala spísaním návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora dňa 05. 03. 2010. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 10. 05. 2010. Výzvou zo dňa 28. 05. 2010 súd vyzval oprávneného, prostredníctvom súdneho exekútora, na predloženie listín potrebných k rozhodnutiu súdu. Na výzvu odpovedal oprávnený dňa 22. 09. 2010 a dňa 25. 10. 2010. Uznesením č. k. 34Er/318/2010-18 zo dňa 17. 02. 2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 7Er/361/2010 začala spísaním návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora dňa 04. 04. 2011. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 29. 04. 2011. Exekučný súd uznesením zo dňa 22. 03. 2011 č. k. 7Er/361/2010-10 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 11Er/789/2011 začala spísaním návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora dňa 09. 06. 2011. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 15. 08. 2011. Uznesením zo dňa 17. 08. 2011 č. k. 11Er/789/2011-10 súd žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a následne uznesením zo dňa 16. 07. 2012 č. k. 11Er /789/2011-18 exekučné konanie zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01. 09. 2012.

Exekúcia vo veci vedenej pod sp. zn. 18Er/647/2010 začala spísaním návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora dňa 12. 07. 2010. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 24. 08. 2010. Uznesením zo dňa 06. 04. 2011 č. k. 18Er/647/2010-9 exekučný súd žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 05. 2010, teda v znení v čase začatia exekúcie vo veciach, vedených pod sp. zn. 7Er/318/2010, sp. zn. 27Er/328/2009, sp. zn. 34Er/318/2010 obsahuje zákonnú lehotu na vydanie poverenia. Ak má súd po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu v lehote 15 dní rozhodnúť, či poverenie pre exekútora vydá, musí sa danou exekúciou zaoberať, aby v prípade, ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, mohol poverenie pre súdneho exekútora vydať. Z toho potom vyplýva, že v tejto lehote by mal dospieť k záveru, či je možné vydať pre súdneho exekútora poverenie a v opačnom prípade, ak pre rozhodnutie súdu o žiadosti súdneho exekútora v spise nie sú podklady, vyzvať súdneho exekútora alebo oprávneného na predloženie potrebných

podkladov a po ich predložení o žiadosti súdneho exekútora v primeranej lehote rozhodnúť. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že vo veci vedenej pod sp. zn. 27 Er/328/2009 došlo k vydaniu poverenia do 15 dní od podania žiadosti, teda v zákonom stanovenej lehote. Vo veciach vedených pod sp. zn. 7Er/318/2010 a sp. zn. 34Er/318/2010 sice k rozhodnutiu exekučného súdu do 15 dní odo dňa žiadosti o udelenie poverenia súdnym exekútorom nedošlo, avšak z vykonaného dokazovania je zrejmé, že exekučný súd realizoval úkony vedúce k rozhodnutiu v danej veci, keď vyzýval oprávneného, prostredníctvom súdneho exekútora, na predloženie listín potrebných k rozhodnutiu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia. Následne, po predložení požadovaných dokladov, exekučný súd rozhodol v lehote, ktorú je potrebné považovať za primeranú. Vo veciach vedených pod sp. zn. 25Er/959/2010, sp. zn. 7Er/361/2011, sp. zn. 18Er/647/2010 (v ktorých veciach začalo exekučné konanie v zmysle Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 06. 2010), ako i pod sp. zn. 11Er/789/2011 (exekučné konanie začaté v čase účinnosti Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 06. 2011) už lehota pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora v prípade, ak bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, ako tomu bolo aj v týchto prípadoch, neplatila, preto žiadna zákonom stanovená lehota exekučným súdom porušená nebola. Vzhľadom k tomu, že vo všetkých týchto veciach boli žiadosti súdneho exekútora zamietnuté z dôvodu, že rozhodcovská doložka je neplatná a exekučný titul vydaný na základe takejto neplatnej rozhodcovskej doložky je materiálne nevykonateľný, čo predstavovalo neodstrániteľnú prekážku brániacu vykonaniu exekúcie a v exekučných veciach, od ktorých si navrhovateľ svoj nárok uplatňuje, bolo rozhodnuté v primeranom čase, nemohlo dôjsť u navrhovateľa k vzniku škody ako jednej z podmienok zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup. Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky pritom platí, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty sa nepovažuje automaticky za porušenie základného práva účastníka konania, keďže je potrebné zohľadniť všetky okolnosti prípadu. Keďže v uvedených exekučných konaniach nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu ako jednej z podmienok zodpovednosti štátu za škodu, vznik škody, ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 OSP rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, k odvolacím dôvodom navrhovateľa dodáva, že keďže navrhovateľ postup súdu, ktorým malo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom, v odvolaní nešpecifikoval a odvolací súd po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, žiaden takýto dôvod nezistil, v tejto časti považoval odvolanie navrhovateľa za nedôvodné. Ani nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv navrhovateľa nie je postupom, ktorým by mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože rozhodnutie o tom, ktorý dôkaz súd vykoná, patrí výlučne súdu, a nie účastníkom konania (§ 120 ods. 1 OSP). Tvrdenie navrhovateľa, že súd v danej veci aplikoval ustanovenie § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu, je nesprávne. Súd prvého stupňa citoval dané ustanovenie v správnom znení, a preto je táto námietka navrhovateľa nedôvodná. Vzhľadom ku konštantnej rozhodovacej činnosti súdov v obdobných veciach navrhovateľa nemožno v danej veci hovoriť o trvaní stavu právnej neistoty navrhovateľa. Naviac, vzhľadom na dĺžku konania v jednotlivých exekučných veciach, ako i s ohľadom na skutočnosť, že vo veciach pod sp. zn. 25Er/959/2010, sp. zn. 7Er/361/2011, sp. zn. 11Er/789/2011 a sp. zn. 18Er/647/2010 exekučný súd neporušil žiadnu zákonom stanovenú lehotu, nemohlo dôjsť z jeho strany k posunutiu trvania právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Keďže exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi nepochybil a jeho konaním nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, od ktorého si navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje svoj nárok, nebolo potrebné v konaní už ani vykonávať ďalšie dôkazy za účelom preukázania materiálnej škody navrhovateľa. Súd v danej veci správne aplikoval platné právo a rozhodol v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, v súlade s právom na spravodlivý súdny proces a v súlade s právom na prerokovanie vecí v primeranom čase. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní mu trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.